

РЕШЕНИЕ

№ 2782

гр. София, 08.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2292** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Ц. А. Ц., срещу Решение от 31.10.2019 г. по НАХД № 6122/ 2019 г., 108 състав на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-002152/ 25.02.2019 г., издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР-ОПП/, с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение. Моли съда да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание, касаторът Ц. А. Ц., редовно призована не се явява и не изпраща представител.

Ответникът СДВР-ОПП, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в

законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 21.08.2018 г. в 11:52 ч. в [населено място], жалбоподателката е управлявала лек автомобил БМВ 330 ХД с рег. [рег.номер на МПС], собственост на А. Д. Г., като на бул. П. К. Я., с посока на движение от бул. С. шосе към бул. Ч. връх, при ограничение на скоростта от 50 км.ч. за населено място, водача се е движил със 106 км. (измерена скорост 109 км.ч. и приспаднат толеранс в полза на водача от 3 процента). Нарушението било установено с техническо средство система за видеоконтрол TRF1-M № 614 в клип 2860 към преписка ПК-7/0958/18 г. записваща и заснемаща дата, час, скорост, място и регистрационен номер на МПС.

Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. За да потвърди процесното НП е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон.

Фактическата обстановка, въз основа на която е формирал изводите си районният съд е установена по безспорен начин, като с оглед задължението за разкриване на обективната истина, служебно е събрал доказателства за вида и годността на средството за измерване, с което е установено спорното нарушение. От СДВР-ОПП е представено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835, а именно мобилна система за видеоконтрол на нарушенията по правилата за движение тип „TFR1-M“, като същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г. Срокът на валидност на одобряване на типа е до 24.02.2020 г. От посоченото следва, че средството за измерване на скоростта мобилна система за видеоконтрол тип „TFR1-M“ с Ф№ 614 е технически изправно и направените с него измервания към датата на нарушение 21.08.2018 г. са в съответствие със Закона за измерванията. Измерената скорост на водача е била с превишение от 56 км/ч. при движение в населено място с ограничение на скоростта 50 км/ч.

В настоящия случай, за извършеното нарушение е проведена процедурата по налагане на наказание със съставяне на АУАН и НП, т.е. по общият ред по ЗАНН за ангажиране на административно наказателната отговорност на нарушителя. В този случай, записът на мобилното техническо средство създава висока степен на достоверност като годно доказателствено средство.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП установява пределна скорост на движение в населените места и извън тях според вида на пътя и категорията на превозното средство, а ал.2 предвижда, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай по делото е установено, че ограничението на скоростта е било 50 км/ч, която е и установената пределна скорост на движение в населено място според разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗАНН. С мобилна система за видеоконтрол е установено и заснето, че Ц. е преминала със скорост от 106 км/ч, при отчетен толеранс от 3 км/ч, с което е превишила допустимата скорост с 56 км/ч, съответно е осъществила административно нарушение, подлежащо на санкциониране на основание чл.182, ал.1 ЗДвП – конкретно по т.б, която в редакцията, действаща към

датата на извършване на нарушението – 21.08.2018 г., предвижда за превишаване на скорост в населено място над 50 км/ч глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч глобата се увеличава с 50 лева.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.10.2019 г. по НАХД № 6122/ 2019 г. на Софийски районен съд, 108 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.